

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2006/66/EF

2011/EØS/71/93

av 6. september 2006

om batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører, og om oppheving av direktiv 91/157/EØF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1 og artikkel 95 nr. 1 med hensyn til dette direktivs artikkel 4, 6 og 21,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽⁴⁾ på bakgrunn av en felles tekst godkjent av Forlikskomiteen den 22. juni 2006, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Det er ønskelig å harmonisere nasjonale tiltak med hensyn til batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører. Dette direktivs hovedmål er å begrense den negative virkningen som batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører har på miljøet, og på den måten bidra til å verne, bevare og forbedre miljøets kvalitet. Det rettslige grunnlaget er derfor traktatens artikkel 175 nr. 1. Det bør imidlertid også, på grunnlag av traktatens artikkel 95 nr. 1, treffes tiltak på fellesskapsplan for å harmonisere kravene med hensyn til tungmetallinnhold i og merking av batterier og akkumulatører, for dermed å sikre at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte og for å unngå konkurransevridning innenfor Fellesskapet.

2) I Kommisjonens melding av 30. juli 1996 om gjennomgåelse av fellesskapsstrategien for avfallshåndtering ble det fastsatt retningslinjer for Fellesskapets framtidige avfallspolitikk. I nevnte melding understreker Kommisjonen behovet for å redusere mengdene av farlige stoffer i avfall, samtidig som den påpeker de potensielle fordelene av regler på fellesskapsplan som begrenser innholdet av slike stoffer i produkter og produksjonsprosesser. I meldingen erklærer Kommisjonen videre at dersom danning av avfall ikke kan unngås, bør avfallet gjenbrukes eller gjenvinnes for å utvinne materialer eller energi.

3) I rådsresolusjon av 25. januar 1988 om Fellesskapets handlingsprogram til bekjempelse av miljøforurensning fra kadmium⁽⁵⁾ ble det understreket at begrensning i bruken av kadmium til tilfeller der egnede alternativer ikke finnes og innsamling og gjenvinning av batterier som inneholder kadmium, er viktige elementer i strategien for å få kontroll med kadmium med sikte på vern av menneskers helse og miljøet.

4) Rådsdirektiv 91/157/EØF av 18. mars 1991 om batterier og akkumulatører som inneholder visse farlige stoffer⁽⁶⁾ har ført til en tilnærming av medlemsstatenes lover på dette området. Målene i nevnte direktiv er imidlertid ikke oppnådd fullt ut. I europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsetting av Fellesskapets sjette handlingsprogram for miljøet⁽⁷⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/96/EF av 27. januar 2003 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE)⁽⁸⁾ ble også behovet for å revidere direktiv 91/157/EØF understreket. Av klarhetshensyn bør derfor direktiv 91/157/EØF revideres og erstattes.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 266 av 26.9.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 141/2007 av 26. oktober 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 19, 10.4.2008, s. 69.

⁽¹⁾ EUT C 96 av 21.4.2004, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 117 av 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 121 av 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Europaparlamentsuttalelse av 20. april 2004 (EUT C 104 E av 30.4.2004, s. 354), Rådets felles holdning av 18. juli 2005 (EUT C 264 E av 25.10.2005, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 13. desember 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets regelverksresolusjon av 4. juli 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 18. juli 2006.

⁽⁵⁾ EFT C 30 av 4.2.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 78 av 26.3.1991, s. 38. Direktivet endret ved kommisjonsdirektiv 98/101/EF (EFT L 1 av 5.1.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 24. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/108/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 106).

- 5) For å nå sine miljømål inneholder dette direktiv forbud mot markedsføring av visse batterier og akkumulatore som inneholder kvikksølv eller kadmium. Direktivet har også som mål å øke graden av innsamling og gjenvinning av brukte batterier eller akkumulatore og å forbedre miljøprestasjonene til alle aktører som er involvert i batteriers og akkumulatores livssyklus, for eksempel produsenter, distributører og sluttbrukere, og særlig de aktører som er direkte involvert i behandling og gjenvinning av brukte batterier eller akkumulatore. De særlige regler som er nødvendige for å få til dette, vil utfylle Fellesskapets eksisterende regelverk om avfall, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april 2006 om avfall⁽¹⁾, rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/76/EF av 4. desember 2000 om forbrenning av avfall⁽³⁾.
- 6) For å hindre at brukte batterier eller akkumulatore fjernes på en slik måte at miljøet forurenses, og for å hindre usikkerhet hos sluttbrukerne om de ulike kravene til avfallshåndtering for ulike batterier og akkumulatore, bør dette direktiv få anvendelse på alle batterier og akkumulatore som markedsføres i Fellesskapet. Et slikt bredt virkeområde vil også sikre stordriftsfordeler i forbindelse med innsamling og gjenvinning, samt en optimal ressurs sparing.
- 7) Pålitelige batterier og akkumulatore er avgjørende for sikkerheten til mange produkter, apparater og tjenester og er en vesentlig energikilde i vårt samfunn.
- 8) Det bør skilles mellom bærbare batterier og akkumulatore på den ene side og kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatore og industriakkumulatore på den annen side. Disponering av kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatore samt industribatterier og industriakkumulatore ved deponering på fyllplasser eller ved forbrenning bør forbys.
- 9) Eksempler på industribatterier og industriakkumulatore omfatter batterier og akkumulatore til bruk for nød- eller reservestromforsyning i sykehus, på flyplasser eller i kontorer, batterier og akkumulatore til bruk i tog eller luftfartøyer, og batterier og akkumulatore til bruk på offshore-boreplattformer eller i fyr. Eksempelene omfatter også batterier og akkumulatore som er konstruert utelukkende for håndholdte betalingsterminaler i butikker og restauranter, strekkodelesere i butikker, profesjonelt videoutstyr for fjernsynskanaler og studioer for yrkesmessig bruk, gruve- og dykkerlykter festet til hjelmer for gruvearbeidere og yrkesdykkere, reservebatterier og -akkumulatore til elektriske dører for å hindre at dørene blokkeres eller at mennesker kommer i klem, batterier og akkumulatore til bruk i instrumenter eller i forskjellige typer måle- og instrumentutstyr, og batterier og akkumulatore som brukes i forbindelse med solpanel- eller solcelleanvendelser og andre anvendelser i forbindelse med fornybar energi. Industribatterier og industriakkumulatore omfatter også batterier og akkumulatore til bruk i elektriske kjøretøyer, for eksempel elektriske biler, rullestoler, sykler, lufthavnkjøretøyer og automatiske transportkjøretøyer. I tillegg til denne ikke-uttømmende listen av eksempler, bør alle batterier eller akkumulatore som ikke er forseglet og ikke er beregnet på kjøretøyer, anses som industribatterier eller industriakkumulatore.
- 10) Eksempler på bærbare batterier og akkumulatore som er fullforseglete batterier og akkumulatore som en vanlig person uten vanskelighet kan bære i hånden, og som verken er kjøretøybatterier eller kjøretøyakkumulatore eller industribatterier eller industriakkumulatore, omfatter enkeltcellebatterier (for eksempel AA- og AAA-batterier) og batterier og akkumulatore som forbrukere og yrkesutøvere bruker i mobiltelefoner, bærbare datamaskiner, oppladbart elektroverktøy, leketøy og husholdningsapparater, for eksempel elektriske tannbørster, barbermaskiner og håndholdte støvsugere (herunder lignende utstyr til bruk i skoler, butikker, restauranter, lufthavner, kontorer eller sykehus) og alle batterier eller akkumulatore som forbrukerne kan tenkes å bruke til vanlige husholdningsformål.
- 11) Kommisjonen bør vurdere om det er behov for en tilpasning av dette direktiv, samtidig som den tar hensyn til tilgjengelig teknisk og vitenskapelig kunnskap. Kommisjonen bør særlig se nærmere på unntaket fra kadmiumforbudet som gjelder for bærbare batterier og akkumulatore beregnet på bruk i oppladbart elektroverktøy. Eksempler på oppladbart elektroverktøy er verktøy som forbrukere og yrkesutøvere bruker i forbindelse med dreining, fresing, pussing, sliping, saging, kutting, skjæring, boring, uthulling, stansing, hamring, klinking, skruing, polering eller lignende bearbeiding av tre, metall og andre materialer, samt til gressklipping, beskjæring og andre former for hagevirksomhet.
- 12) Kommisjonen bør også overvåke, og medlemsstatene bør oppmuntre til, teknologisk utvikling som forbedrer batteriers og akkumulatores miljøprestasjon gjennom hele deres livssyklus, herunder gjennom deltakelse i fellesskapsordningen for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS).
- 13) For å verne miljøet bør brukte batterier og akkumulatore samles inn. For bærbare batterier og akkumulatore må det opprettes innsamlingsordninger som gir en høy innsamlingsgrad. Dette betyr at det må opprettes innsamlingsordninger som gjør at sluttbrukeren enkelt og uten kostnader kan kvitte seg med alle brukte bærbare batterier og akkumulatore. Det vil være hensiktsmessig med ulike innsamlings- og finansieringsordninger for ulike typer av batterier og akkumulatore.

⁽¹⁾ EUT L 114 av 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 332 av 28.12.2000, s. 91.

- 14) Det er ønskelig at medlemsstatene oppnår en høy innsamlings- og gjenvinningsprosent for brukte batterier og akkumulatører, slik at det oppnås et høyt nivå for miljøvern og materialgjenvinning i hele Fellesskapet. I dette direktiv bør det derfor fastsettes minstemål for innsamling og gjenvinning for medlemsstatene. Innsamlingsgraden bør beregnes på grunnlag av gjennomsnittlig årlig salg i de foregående år, slik at alle medlemsstatene kan ha sammenlignbare mål som står i forhold til det nasjonale forbruksnivået av batterier og akkumulatører.
- 15) Det bør fastsettes særlige gjenvinningskrav for batterier og akkumulatører som inneholder kadmium og bly, med sikte på å oppnå et høyt materialgjenvinningsnivå i hele Fellesskapet og for å hindre ulikheter mellom medlemsstatene.
- 16) Alle berørte parter må ha mulighet til å delta i innsamlings-, behandlings- og gjenvinningsordninger. De nevnte ordningene bør utformes på en måte som forhindrer forskjellsbehandling av importerte batterier og akkumulatører samt handelshindringer eller konkurransevridning.
- 17) Innsamlings- og gjenvinningsordningene bør optimeres, særlig med sikte på å redusere kostnadene og de negative miljøvirkningene av transport til et minimum. I behandlings- og gjenvinningsordninger bør de beste tilgjengelige teknikker brukes, som definert i artikkel 2 nr. 11 i rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning⁽¹⁾. Definisjonen av gjenvinning bør ikke omfatte energiutvinning. Begrepet energiutvinning er definert i andre fellesskapsrettsakter.
- 18) Batterier og akkumulatører kan samles inn individuelt, gjennom nasjonale innsamlingsordninger for batterier, eller sammen med avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr gjennom nasjonale innsamlingsordninger opprettet på grunnlag av direktiv 2002/96/EF. I sistnevnte tilfelle bør batteriene og akkumulatørene, som et obligatorisk minstekrav til behandling, fjernes fra det innsamlede avfallet fra elektrisk og elektronisk utstyr. Etter å ha blitt fjernet fra avfallet fra elektrisk og elektronisk utstyr, omfattes batteriene og akkumulatørene av kravene i dette direktiv, noe som innebærer at de må oppfylle innsamlingsmålet og er underlagt kravene til gjenvinning.
- 19) De grunnleggende prinsippene for finansiering av avfallshåndteringen for batterier og akkumulatører bør fastsettes på fellesskapsplan. Finansieringsordningene bør bidra til å oppnå høye innsamlings- og gjenvinningsgrader og til å gjennomføre prinsippet om produsentansvar. Alle som i dette direktiv er definert som produsenter, bør registreres. Kostnadene forbundet med innsamling, behandling og gjenvinning av alle innsamlede batterier og akkumulatører bør dekkes av produsentene, minus fortjenesten oppnådd ved salg av de gjenvunne materialene. Under visse omstendigheter kan det imidlertid være aktuelt å anvende de-minimis-regler på små produsenter.
- 20) For å oppnå en vellykket innsamling må det gis informasjon til sluttbrukerne om behovet for separat innsamling, om tilgjengelige innsamlingsordninger og om sluttbrukernes egen rolle i håndteringen av brukte batterier og akkumulatører. Det bør utarbeides detaljerte regler for et merkingssystem som gir sluttbrukerne åpen, pålitelig og klar informasjon om batterier og akkumulatører og om eventuelle tungmetaller som de inneholder.
- 21) Dersom medlemsstatene, for å oppnå dette direktivs mål, og særlig for å oppnå høye, separate innsamlings- og gjenvinningsgrader, gjør bruk av økonomiske virkemidler, som for eksempel differensierte skattesatser, bør de underrette Kommisjonen om dette.
- 22) For å overvåke om dette direktivs mål er nådd, er det nødvendig med pålitelige og sammenlignbare opplysninger om mengden av markedsførte, innsamlede og gjenvunne batterier og akkumulatører.
- 23) Medlemsstatene bør fastsette regler for de sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i dette direktiv, og sørge for at de gjennomføres. Sanksjonene må være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 24) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽²⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som, så langt det er mulig, viser sammenhengen mellom dette direktiv og gjennomføringstiltakene.
- 25) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽³⁾.
- 26) Ettersom målene for dette direktiv, som er å verne miljøet og sikre at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

⁽¹⁾ EFTL 257 av 10.10.1996, s. 26. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 av 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

- 27) Dette direktiv får anvendelse med forbehold for Fellesskapets regelverk om sikkerhets-, kvalitets- og helsekrav, og særskilt fellesskapsregelverk om avfallshåndtering, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF av 18. september 2000 om kasserte kjøretøyer⁽¹⁾ og direktiv 2002/96/EF.
- 28) Med hensyn til produsentenes ansvar er produsenter av batterier og akkumulatører og produsenter av andre produkter som inneholder batterier og akkumulatører, ansvarlige for avfallshåndteringen av de batterier og akkumulatører som de markedsfører. En fleksibel tilnærming bør velges for å sikre at finansieringsordningene gjenspeiler ulike nasjonale omstendigheter, og for å ta hensyn til eksisterende ordninger, særlig slike som er opprettet for å oppfylle direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF, samtidig som dobbeltfakturering må unngås.
- 29) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF av 27. januar 2003 om avgrensning av bruk av visse farlege stoff i elektrisk og elektronisk utstyr⁽²⁾ får ikke anvendelse på batterier og akkumulatører som brukes i elektrisk og elektronisk utstyr.
- 30) Kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatører samt industribatterier og industriakkumulatører til bruk i kjøretøyer må oppfylle kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikkel 4. Bruken av kadmium i industribatterier og industriakkumulatører til elektriske kjøretøyer bør derfor forbys, med mindre de omfattes av et unntak på grunnlag av vedlegg II til nevnte direktiv —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

I dette direktiv fastsettes

- 1) regler med hensyn til markedsføring av batterier og akkumulatører, særlig forbud mot markedsføring av batterier og akkumulatører som inneholder farlige stoffer, og
- 2) særskilte regler for innsamling, behandling, gjenvinning og disponering av brukte batterier og akkumulatører, som et tillegg til relevant fellesskapsregelverk om avfall, og for å fremme et høyt nivå for innsamling og gjenvinning av brukte batterier og akkumulatører.

Formålet med direktivet er forbedrede miljøprestasjoner for batterier og akkumulatører og for virksomheten til alle aktører som er involvert i batteriers og akkumulatørers livssyklus, for

eksempel produsenter, distributører og sluttbrukere, og særlig de aktører som er direkte involvert i behandling og gjenvinning av brukte batterier og akkumulatører.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på alle typer batterier og akkumulatører, uavhengig av form, størrelse, vekt, materialsammensetning eller bruk. Det får anvendelse med forbehold for direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på batterier og akkumulatører til bruk i
 - a) utstyr forbundet med vern av medlemsstatenes viktige sikkerhetsinteresser, våpen, ammunisjon og krigsmateriell, med unntak av produkter som ikke er beregnet for spesifikt militære forhold,
 - b) utstyr konstruert for å sendes ut i rommet.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- 1) «batteri» eller «akkumulator» enhver kilde til elektrisk energi der energien produseres ved direkte omdanning av kjemisk energi, og som består av én eller flere primærbattericeller (ikke-oppladbare) eller én eller flere sekundærbattericeller (oppladbare),
- 2) «batteripakke» ethvert sett av batterier eller akkumulatører som er koplet sammen og/eller innkapslet i et ytre beskyttelseslag, slik at det danner en samlet enhet som sluttbrukeren ikke er ment å ødelegge eller åpne,
- 3) «bærbart batteri eller bærbar akkumulator» alle batterier, knappeceller, batteripakker eller akkumulatører som
 - a) er forseglet, og
 - b) kan bæres for hånd, og
 - c) verken er industribatterier eller industriakkumulatører eller kjøretøybatterier eller kjøretøyakkumulatører,
- 4) «knappecelle» alle små, runde bærbare batterier eller akkumulatører med en diameter som er større enn høyden, som brukes til spesielle formål som høreapparater, klokker, små bærbare enheter og til reservestrøm,
- 5) «kjøretøybatteri eller kjøretøyakkumulator» alle batterier eller akkumulatører som brukes i startere, lys eller tenningsystemer for motorvogner,

⁽¹⁾ EFT L 269 av 21.10.2000, s. 34. Direktivet sist endret ved rådsvedtak 2005/673/EF (EUT L 254 av 30.9.2005, s. 69).

⁽²⁾ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 19. Direktivet sist endret ved kommisjonsbeslutning 2006/310/EF (EUT L 115 av 28.4.2006, s. 38).

- 6) «industribatteri eller industriakkumulator» alle batterier eller akkumulatorene som er konstruert utelukkende for industrielt eller yrkesmessig bruk, eller til bruk i alle typer elektriske kjøretøyer,
- 7) «brukte batterier eller akkumulatorene» alle batterier eller akkumulatorene som er avfall i henhold til artikkel 1 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2006/12/EF,
- 8) «gjenvinning» ny bearbeiding av avfallet i en produksjonsprosess til dets opprinnelige formål eller til andre formål, herunder biologisk behandling, men ikke energiutvinning,
- 9) «disponering» enhver av de disponeringsformer som er oppført i vedlegg II A til direktiv 2006/12/EØF,
- 10) «behandling» enhver virksomhet utført på brukte batterier og akkumulatorene etter at avfallet er levert til et anlegg for sortering, klargjøring for gjenvinning eller klargjøring for disponering,
- 11) «apparat» alle typer elektrisk eller elektronisk utstyr som definert i direktiv 2002/96/EF, som helt eller delvis drives eller kan drives av batterier eller akkumulatorene,
- 12) «produsent» enhver person i en medlemsstat som, uavhengig av hvilken salgsmetode som brukes, herunder fjernkommunikasjon som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/7/EF av 20. mai 1997 om forbrukervern ved fjernsalgsavtaler⁽¹⁾, på et yrkesmessig grunnlag for første gang markedsfører batterier eller akkumulatorene, herunder slike som er innbygd i apparater eller kjøretøyer, på den nevnte medlemsstats territorium,
- 13) «distributør» enhver person som på et yrkesmessig grunnlag leverer batterier og akkumulatorene til en sluttbruker,
- 14) «markedsføring» levering til eller tilgjengeliggjøring for tredjemann innenfor Fellesskapet, enten vederlagsfritt eller mot betaling, herunder import til Fellesskapets tollområde,
- 15) «markedsdeltaker» enhver produsent, distributør og innsamler samt enhver som driver virksomhet innen gjenvinning eller annen behandling,
- 16) «oppladbart elektroverktøy» alle håndholdte apparater som drives av batterier eller akkumulatorene og er beregnet på vedlikeholds-, bygge- eller hagearbeid,
- 17) «innsamlingsgrad» for en bestemt medlemsstat i et bestemt kalenderår, den prosentvise delen som framkommer ved å dele vekten av avfallet fra de bærbare batteriene og akkumulatorene som er innsamlet i samsvar med artikkel 8 nr. 1 i dette direktiv, eller i samsvar med direktiv 2002/96/EF i det nevnte kalenderåret, på gjennomsnittsvekten av de bærbare batteriene og akkumulatorene som produsentene enten selger direkte til sluttbrukere, eller leverer til tredjemann for å selge dem til sluttbrukere, i den nevnte medlemsstaten i løpet av det nevnte kalenderåret og de to foregående kalenderårene.

Artikkel 4

Forbud

1. Med forbehold for direktiv 2000/53/EF skal medlemsstatene forby markedsføring av
 - a) alle batterier og akkumulatorene som inneholder mer enn 0,0005 vektprosent kvikksølv, enten de er innbygd i apparater eller ikke, og
 - b) bærbare batterier og akkumulatorene, herunder slike som er innebygd i apparater, som inneholder mer enn 0,002 vektprosent kadmium.
2. Forbudet i nr. 1 bokstav a) får ikke anvendelse på knappeceller med et kvikksølvinnhold på to vektprosent eller lavere.
3. Forbudet i nr. 1 bokstav b) får ikke anvendelse på bærbare batterier og akkumulatorene som er beregnet på bruk i
 - a) nød- og alarmsystemer, herunder nødbelysning,
 - b) medisinsk utstyr, eller
 - c) oppladbare elektroverktøy.
4. Kommisjonen skal revidere unntaket nevnt i nr. 3 bokstav c) og innen 26. september 2010 oversende Europaparlamentet og Rådet en rapport, eventuelt sammen med relevante forslag, med sikte på å forby kadmium i batterier og akkumulatorene.

Artikkel 5

Økte miljøprestasjoner

Medlemsstater som har produsenter på sitt territorium, skal fremme forskning og oppmuntre til forbedringer av batteriers og akkumulatorenes samlede miljøprestasjon i løpet av deres totale livssyklus, samt til utvikling og markedsføring av batterier og akkumulatorene som inneholder mindre mengder av farlige stoffer, eller færre forurensende stoffer, særlig til erstatning for kvikksølv, kadmium og bly.

Artikkel 6

Markedsføring

1. Medlemsstatene skal ikke med begrunnelse i dette direktiv hindre, forby eller begrense markedsføring på sitt territorium av batterier og akkumulatorene som oppfyller kravene i dette direktiv.
2. Medlemsstatenes skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at batterier og akkumulatorene som ikke oppfyller kravene i dette direktiv, enten ikke markedsføres eller trekkes tilbake fra markedet.

⁽¹⁾ EFT L 144 av 4.6.1997, s. 19. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/29/EF (EUT L 149 av 11.6.2005, s. 22).

*Artikkel 7***Overordnet mål**

Medlemsstatene skal, med tanke på miljøbelastningen av transport, treffe nødvendige tiltak for å gjøre den separate innsamlingen av brukte batterier og akkumulatører så stor som mulig og i størst mulig grad unngå å disponere batterier og akkumulatører som usortert kommunalt avfall, med sikte på å oppnå en høy grad av gjenvinning for alle brukte batterier og akkumulatører.

*Artikkel 8***Innsamlingsordninger**

1. Medlemsstatene skal sørge for at det finnes hensiktsmessige innsamlingsordninger for brukte bærbare batterier og akkumulatører. Slike ordninger

- a) skal gi sluttbrukerne mulighet til å kvitte seg med brukte bærbare batterier og akkumulatører på et lett tilgjengelig innsamlingssted i sin nærhet, avhengig av befolkningstetthet,
- b) skal kreve at distributørene, ved salg av bærbare batterier og akkumulatører, kostnadsfritt tar tilbake brukte bærbare batterier og akkumulatører, med mindre en vurdering viser at eksisterende ordninger er minst like effektive med hensyn til å oppnå miljømålene i dette direktiv. Medlemsstatene skal offentliggjøre slike vurderinger,
- c) skal ikke medføre avgifter av noe slag for sluttbrukerne eller en forpliktelse for disse til å kjøpe et nytt batteri eller en ny akkumulator når de kvitter seg med brukte bærbare batterier eller akkumulatører,
- d) kan samordnes med ordningene nevnt i artikkel 5 nr. 2 i direktiv 2002/96/EF.

Innsamlingssteder opprettet i samsvar med bokstav a) i dette nummer, skal ikke underlegges kravene om registrering eller tillatelse i direktiv 2006/12/EF eller i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽¹⁾.

2. Forutsatt at ordningene oppfyller kriteriene oppført i nr. 1, kan medlemsstatene

- a) pålegge produsentene å etablere slike ordninger,
- b) pålegge andre markedsdeltakere å delta i slike ordninger,
- c) opprettholde eksisterende ordninger.

3. Medlemsstatene skal påse at produsenter av industribatterier og industriakkumulatører, eller tredjemann som opptrer på deres vegne, ikke nekter å motta brukte industribatterier og industriakkumulatører fra sluttbrukere, uavhengig av de brukte batterienes og akkumulatorenes kjemiske sammensetning eller opprinnelse. Også en uavhengig tredjemann kan samle inn industribatterier og industriakkumulatører.

⁽¹⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 166/2006.

4. Medlemsstatene skal påse at produsenter av kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatører, eller tredjemann, oppretter ordninger for innsamling av brukte batterier og akkumulatører fra sluttbrukere, eller fra et lett tilgjengelig innsamlingssted i deres nærhet, i de tilfeller der innsamling ikke skjer i henhold til ordningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2000/53/EF. I forbindelse med batterier og akkumulatører fra private, ikke-kommersielle kjøretøyer skal slike ordninger verken medføre avgifter av noe slag for sluttbrukere som kvitter seg med brukte batterier eller akkumulatører, eller en forpliktelse til å kjøpe et nytt batteri eller en ny akkumulator.

*Artikkel 9***Økonomiske virkemidler**

Medlemsstatene kan benytte økonomiske virkemidler for å fremme innsamling av brukte batterier og akkumulatører eller for å fremme bruken av batterier og akkumulatører som inneholder mindre mengder av forurensende stoffer, for eksempel gjennom vedtakelse av differensierte skattesatser. Dersom de gjør dette, skal de underrette Kommissjonen om hvilke tiltak som er knyttet til gjennomføringen av de nevnte virkemidlene.

*Artikkel 10***Innsamlingsmål**

1. Medlemsstatene skal beregne innsamlingsgraden første gang i forbindelse med det femte hele kalenderåret etter ikrafttredelsen av dette direktiv.

Med forbehold for direktiv 2002/96/EF skal de årlige innsamlings- og salgstallene omfatte batterier og akkumulatører som er innbygd i apparater.

2. Medlemsstatene skal oppnå følgende minsteinnsamlingsgrader:

- a) 25 % innen 26. september 2012,
- b) 45 % innen 26. september 2016.

3. Medlemsstatene skal årlig overvåke innsamlingsgradene i henhold til ordningen fastsatt i vedlegg I. Med forbehold for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2150/2002 av 25. november 2002 om avfallsstatistikk⁽²⁾ skal medlemsstatene oversende rapporter til Kommissjonen innen seks måneder etter utgangen av det aktuelle kalenderåret. I rapportene skal medlemsstatene angi hvordan de har innhentet de nødvendige opplysningene for beregning av innsamlingsgrad.

4. Etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2

- a) kan det fastsettes overgangsordninger for å løse problemer som en medlemsstat møter i forbindelse med oppfylning av kravene i nr. 2 som følge av særlige nasjonale omstendigheter,

⁽²⁾ EFT L 332 av 9.12.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 783/2005 (EUT L 131 av 25.5.2005, s. 38).

- b) skal det innen 26. september 2007 utarbeides en felles metodikk for å beregne det årlige salget av bærbare batterier og akkumulatører til sluttbrukere.

Artikkel 11

Fjerning av brukte batterier og akkumulatører

Medlemsstatene skal påse at produsentene konstruerer apparatene på en slik måte at brukte batterier og akkumulatører lett kan fjernes. Med apparater som inneholder batterier og akkumulatører skal det følge en bruksanvisning som viser hvordan de kan fjernes på en sikker måte, og som eventuelt gir sluttbrukeren opplysning om hvilken type batterier og akkumulatører apparatet inneholder. Disse bestemmelsene får ikke anvendelse dersom en kontinuerlig strømforsyning, som krever en permanent forbindelse mellom apparatet og batteriet eller akkumulatøren, er nødvendig av medisinske årsaker eller årsaker knyttet til sikkerhet, ytelse eller dataintegritet.

Artikkel 12

Behandling og gjenvinning

1. Medlemsstatene skal senest 26. september 2009 påse at
 - a) produsentene eller tredjemann oppretter ordninger med sikte på vern av menneskers helse og av miljøet som gjør bruk av de beste tilgjengelige teknikker for behandling og gjenvinning av brukte batterier og akkumulatører,
 - b) alle identifiserbare batterier og akkumulatører innsamlet i samsvar med artikkel 8 i dette direktiv, eller i samsvar med direktiv 2002/96/EF, behandles og gjenvinnes ved hjelp av ordninger som minst oppfyller Fellesskapets regelverk, særlig med hensyn til helse, sikkerhet og avfallshåndtering.

I de tilfeller der et fungerende sluttmarked ikke foreligger, kan imidlertid medlemsstatene, i samsvar med traktaten, disponere innsamlede bærbare batterier og akkumulatører som inneholder kadmium, kvikksølv eller bly, ved deponering på fyllplass eller ved lagring under jorden. Medlemsstatene kan også, i samsvar med traktaten, disponere innsamlede bærbare batterier og akkumulatører som inneholder kadmium, kvikksølv eller bly, ved deponering på fyllplass eller lagring under jorden som en del av en strategi for utfasing av tungmetaller dersom det, på grunnlag av en detaljert vurdering av de miljømessige, økonomiske og sosiale virkninger, viser seg at dette disponeringsalternativet er å foretrekke framfor gjenvinning.

Medlemsstatene skal offentliggjøre denne vurderingen og, i samsvar med artikkel 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester⁽¹⁾, underrette Kommisjonen om forslag til tiltak.

⁽¹⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 2003.

2. Behandlingen skal oppfylle de minstekrav som er fastsatt i vedlegg III del A.

3. Dersom batterier eller akkumulatører samles inn sammen med avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr på grunnlag av direktiv 2002/96/EF, skal batterier eller akkumulatører fjernes fra det innsamlede avfallet fra det elektriske og elektroniske utstyret.

4. Gjenvinningsprosessene skal innen 26. september 2011 oppfylle de gjenvinningsgrader og tilhørende bestemmelser som er fastsatt i vedlegg III del B.

5. Medlemsstatene skal rapportere oppnådde gjenvinningsnivåer for hvert aktuelt kalenderår og om gjenvinningsgradene nevnt i vedlegg III del B er oppfylt. De skal oversende opplysningene til Kommisjonen innen seks måneder etter utløpet av det aktuelle kalenderåret.

6. Vedlegg III kan etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2 endres eller utvides for å ta hensyn til den tekniske eller vitenskapelige utvikling. Særlig gjelder følgende:

- a) detaljerte regler med hensyn til beregning av gjenvinningsprosent skal tilføyes senest 26. mars 2010, og
- b) minstegjenvinningsgradene skal vurderes jevnlig og tilpasses de beste tilgjengelige teknikker på grunnlag av utviklingen nevnt i nr. 1 annet ledd.

7. Før den foreslår endringer til vedlegg III, skal Kommisjonen rådspørre relevante berørte parter, særlig produsenter, innsamlere, gjenvinnings- og behandlingsaktører, miljøorganisasjoner, forbrukerorganisasjoner og arbeidstakerforeninger. Den skal underrette komiteen nevnt i artikkel 24 nr. 1 om resultatet av rådspørningen.

Artikkel 13

Nye gjenvinningsteknologier

1. Medlemsstatene skal oppmuntre til utvikling av nye gjenvinnings- og behandlingsteknologier og fremme forskning på miljøvennlige og kostnadseffektive gjenvinningsmetoder for alle typer av batterier og akkumulatører.

2. Medlemsstatene skal oppmuntre behandlingsanleggene til å ta i bruk sertifiserte miljøstyringsordninger i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001 av 19. mars 2001 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS)⁽²⁾.

⁽²⁾ EFT L 114 av 24.4.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 196/2006 (EUT L 32 av 4.2.2006, s. 4).

*Artikkel 14***Disponering**

Medlemsstatene skal forby disponering av brukte industribatterier og industriakkumulatører og brukte kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatører ved deponering på fyllplasser eller ved forbrenning. Disponering ved deponering på fyllplasser eller ved forbrenning kan imidlertid tillates for rester av alle batterier og akkumulatører som har gjennomgått både behandling og gjenvinning i samsvar med artikkel 12 nr. 1.

*Artikkel 15***Eksport**

1. Behandling og gjenvinning kan gjøres utenfor den berørte medlemsstaten eller utenfor Fellesskapet, forutsatt at forsendelsen av avfallet fra batteriene og akkumulatørene skjer i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap⁽¹⁾.

2. Brukte batterier og akkumulatører som eksporteres ut av Fellesskapet i samsvar med forordning (EØF) nr. 259/93, rådsforordning (EF) nr. 1420/1999 av 29. april 1999 om fastsettelse av felles regler og framgangsmåter for transport av visse typer avfall til visse ikke-OECD-land⁽²⁾ og kommisjonsforordning (EF) nr. 1547/1999 av 12. juli 1999 om fastsettelse av framgangsmåter for kontroll i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 259/93 for transport av visse typer avfall til visse stater som OECD-vedtak C(92)39 endelig versjon ikke får anvendelse på⁽³⁾, skal bare regnes som oppfyllelse av forpliktelsene og prosentsatsene fastsatt i vedlegg III til dette direktiv dersom det foreligger klare bevis for at gjenvinningen fant sted under vilkår som tilsvarer kravene i dette direktiv.

3. Nærmere regler for gjennomføring av denne artikkel skal fastsettes etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2.

*Artikkel 16***Finansiering**

1. Medlemsstatene skal påse at produsentene, eller tredjemann som opptre på deres vegne, dekker alle nettokostnader som skyldes:

- innsamling, behandling og gjenvinning av alle brukte bærbare batterier og akkumulatører som er samlet inn i samsvar med artikkel 8 nr. 1 og 2, og
- innsamling, behandling og gjenvinning av alle brukte industribatterier og industriakkumulatører og kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatører som er samlet inn i samsvar med artikkel 8 nr. 3 og 4.

2. Medlemsstatene skal ved gjennomføring av nr. 1 sikre at eventuell dobbeltfakturering av produsentene unngås i forbindelse med batterier og akkumulatører som samles inn i henhold til ordninger opprettet i samsvar med direktiv 2000/53/EF eller direktiv 2002/96/EF.

3. Medlemsstatene skal pålegge produsentene, eller tredjemann som opptre på deres vegne, å dekke alle nettokostnader som skyldes offentlige opplysningskampanjer om innsamling, behandling og gjenvinning av alle brukte bærbare batterier og akkumulatører.

4. Kostnadene til innsamling, behandling og gjenvinning skal ikke vises særskilt for sluttbrukerne i forbindelse med salg av nye bærbare batterier og akkumulatører.

5. Produsenter og brukere av industribatterier og industriakkumulatører og kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatører kan inngå avtaler som inneholder andre finansieringsordninger enn dem som er nevnt i nr. 1.

6. Denne artikkel får anvendelse på alle brukte batterier og akkumulatører, uavhengig av hvilken dato batteriene og akkumulatørene ble markedsført på.

*Artikkel 17***Registrering**

Medlemsstatene skal sørge for at hver produsent er registrert. De samme prosedyremessige krav til registrering skal gjelde i hver medlemsstat. Slike registreringskrav skal fastlegges etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 24 nr. 2.

*Artikkel 18***Små produsenter**

1. Medlemsstatene kan unnta produsenter fra kravene i artikkel 16 nr. 1 som i forhold til størrelsen på det nasjonale markedet markedsfører svært små mengder av batterier eller akkumulatører på det nasjonale markedet, forutsatt at unntaket ikke hindrer innsamlings- og gjenvinningsordningene opprettet på grunnlag av artikkel 8 og 12 i å fungere på en tilfredsstillende måte.

2. Medlemsstatene skal offentliggjøre slike forslag til tiltak samt begrunnelsen for å foreslå dem, og underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dem gjennom komiteen nevnt i artikkel 24 nr. 1.

3. Kommisjonen skal innen seks måneder etter underretningen nevnt i nr. 2 godkjenne eller avslå forslagene til tiltak, etter å ha fastslått om de er i samsvar med vurderingene gitt i nr.1 og ikke utgjør et middel til tilfeldig forskjellsbehandling eller en skjult hindring for handelen mellom medlemsstatene. Dersom Kommisjonen ikke treffer en avgjørelse i løpet av dette tidsrommet, skal forslagene til tiltak anses som godkjent.

⁽¹⁾ EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 166 av 1.7.1999, s. 6. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 105/2005 (EUT L 20 av 22.1.2005, s. 9).

⁽³⁾ EFT L 185 av 17.7.1999, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 105/2005.

*Artikkel 19***Deltakelse**

1. Medlemsstatene skal sørge for at alle markedsdeltakere og alle vedkommende myndigheter kan delta i innsamlings-, behandlings- og gjenvinningsordningene nevnt i artikkel 8 og 12.
2. Disse ordningene får også anvendelse på batterier og akkumulatører som importeres fra tredjestater på vilkår som innebærer likebehandling, og skal utformes med sikte på å unngå handelshindringer eller konkurransevridninger.

*Artikkel 20***Informasjon til sluttbrukere**

1. Medlemsstatene skal, særlig gjennom opplysningskampanjer, sørge for at sluttbrukerne blir fullt informert om
 - a) de potensielle virkningene på miljøet og menneskers helse av stoffene som brukes i batterier og akkumulatører,
 - b) ønskeligheten av at brukte batterier og akkumulatører ikke disponeres som usortert kommunalt avfall, og at sluttbrukerne deltar i den separate innsamlingen av batterier og akkumulatører for å lette behandling og gjenvinning,
 - c) de innsamlings- og gjenvinningsordninger som finnes,
 - d) sluttbrukernes rolle for å bidra til gjenvinning av brukte batterier og akkumulatører,
 - e) betydningen av symbolet med den overkryssede beholderen med hjul vist i vedlegg II og av de kjemiske betegnelse Hg, Cd og Pb.
2. Medlemsstatene kan kreve at markedsdeltakerne framskaffer alle eller noen av opplysningene nevnt i nr. 1.
3. Dersom medlemsstatene krever at distributørene skal ta tilbake brukte bærbare batterier og akkumulatører i henhold til artikkel 8, skal de påse at distributørene informerer sluttbrukerne om at de kan kvitte seg med bærbare batterier eller akkumulatører på deres salgssteder.

*Artikkel 21***Merking**

1. Medlemsstatene skal sørge for at alle batterier, akkumulatører og batteripakker er tilfredsstillende merket med symbolet vist i vedlegg II.
2. Medlemsstatene skal sørge for at alle bærbare batterier og akkumulatører og alle kjøretøybatterier og kjøretøyakkumulatører er påtrykt opplysninger om kapasiteten på en synlig, lesbar og permanent måte innen 26. september

2009. Nærmere regler for gjennomføring av dette kravet, herunder harmoniserte metoder for å bestemme kapasitet og egnet bruk, skal fastsettes senest 26. mars 2009 etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2.

3. Batterier, akkumulatører og knappeceller som inneholder mer enn 0,0005 % kvikksølv, mer enn 0,002 % kadmium eller mer enn 0,004 % bly, skal merkes med den kjemiske betegnelsen for det aktuelle metallet: Hg, Cd eller Pb. Betegnelsen som angir tungmetallinnholdet, skal være påtrykt under symbolet vist i vedlegg II og skal dekke et område som utgjør minst en firedel av størrelsen på det nevnte symbolet.
4. Symbolet vist i vedlegg II skal dekke minst 3 % av området på batteriets, akkumulatørens eller batteripakkens største side, opp til en størrelse på høyst 5×5 cm. For sylindriske celler skal symbolet dekke minst 1,5 % av batteriets eller akkumulatørens overflate og ha en størrelse på høyst 5×5 cm.
5. Dersom størrelsen på batteriet, akkumulatøren eller batteripakken er slik at symbolet blir mindre enn $0,5 \times 0,5$ cm, må ikke batteriet, akkumulatøren eller batteripakken merkes, men et symbol som måler minst 1×1 cm, skal trykkes på emballasjen.
6. Symbolene skal trykkes slik at de er synlige, lesbare og permanente.
7. Unntak fra kravene om merking i denne artikkelen kan gis etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2.

*Artikkel 22***Nasjonale gjennomføringsrapporter**

1. Medlemsstatene skal hvert tredje år sende Kommisjonen en rapport om gjennomføringen av dette direktiv. Den første rapporten skal imidlertid dekke perioden fram til 26. september 2012.
2. Rapportene skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema eller et skjema fastsatt etter framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2. Spørreskjemaet eller skjemaet skal oversendes medlemsstatene seks måneder før begynnelsen av den første perioden som rapporten omfatter.
3. Medlemsstatene skal også rapportere om eventuelle tiltak som de iverksetter for å oppmuntre til utvikling som har betydning for batteriers og akkumulatørers virkning på miljøet, særlig:
 - a) utvikling, herunder frivillige tiltak fra produsentenes side, som bidrar til å redusere mengdene av tungmetaller og andre farlige stoffer i batterier og akkumulatører,
 - b) nye gjenvinnings- og behandlingsteknikker,
 - c) markedsdeltakernes deltakelse i miljøstyringsordninger,

d) forskning på de nevnte områdene, og

Artikkel 25

e) avfallsforebyggende tiltak.

Sanksjoner

4. Rapporten skal gjøres tilgjengelig for Kommisjonen senest ni måneder etter slutten av den aktuelle treårsperioden eller, dersom det dreier seg om den første rapporten, senest 26. juni 2013.

Medlemsstatene skal fastsette regler om sanksjoner som får anvendelse på brudd på nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen de nevnte tiltakene innen 26. september 2008 og umiddelbart underrette den ved eventuelle senere endringer av tiltakene.

5. Kommisjonen skal senest ni måneder etter at den i samsvar med nr. 4 har mottatt rapportene fra medlemsstatene, offentliggjøre en rapport om gjennomføringen av dette direktiv og om direktivets virkning på miljøet og på det indre markeds virkemåte.

Artikkel 26

Artikkel 23

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal vurdere gjennomføringen av dette direktiv og virkningen av det på miljøet og på det indre markeds virkemåte etter at den i samsvar med artikkel 22 nr. 4 for annen gang å ha mottatt rapporter fra medlemsstatene.

1. Medlemsstatene skal innen 26. september 2008 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

2. Den andre rapporten som Kommisjonen offentliggjør i samsvar med artikkel 22 nr. 5, skal omfatte en vurdering av følgende sider ved dette direktiv:

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

a) hensiktsmessigheten ved ytterligere risikohåndteringstiltak for batterier og akkumulatører som inneholder tungmetaller,

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

b) hensiktsmessigheten ved minsteinnsamlingsmålene fastsatt i artikkel 10 nr. 2 for alle brukte bærbare batterier og akkumulatører, og muligheten for i senere år å innføre ytterligere mål, der det tas hensyn til den tekniske utvikling og den praktiske erfaring oppnådd i medlemsstatene,

Artikkel 27

Frivillige avtaler

c) hensiktsmessigheten ved minstekravene til gjenvinning fastsatt i vedlegg III del B, der det tas hensyn til opplysninger fra medlemsstatene, den tekniske utvikling og den praktiske erfaring oppnådd i medlemsstatene.

1. Forutsatt at målene fastlagt i dette direktiv nås, kan medlemsstatene innarbeide bestemmelsene i artikkel 8, 15 og 20 ved avtaler mellom vedkommende myndigheter og de berørte virksomhetssektorer. Slike avtaler skal oppfylle følgende krav:

3. Om nødvendig skal forslag til revisjon av de berørte bestemmelsene i dette direktiv vedlegges rapporten.

a) Avtalene skal kunne håndheves.

b) I avtalene skal mål med tilhørende frister angis.

Artikkel 24

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 18 i direktiv 2006/12/EF.

c) Avtalene skal offentliggjøres i den berørte medlemsstats nasjonale offisielle kunngjøringsblad eller i et offisielt dokument som er like tilgjengelig for offentligheten, og oversendes Kommisjonen.

2. Når det vises til denne artikkel, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

2. De resultatene som oppnås skal kontrolleres regelmessig, meddeles vedkommende myndigheter og Kommisjonen og gjøres tilgjengelige for offentligheten på de vilkår som er fastsatt i avtalen.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Vedkommende myndigheter skal påse at det undersøkes hvilke framskritt som gjøres i henhold til avtalen.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

4. Dersom avtalen ikke overholdes, skal medlemsstatene gjennomføre de relevante bestemmelsene i dette direktiv gjennom lover og forskrifter.

*Artikkel 28***Oppheving**

Direktiv 91/157/EØF oppheves med virkning fra 26. september 2008.

Henvisninger til direktiv 91/157/EØF skal forstås som henvisninger til dette direktiv.

*Artikkel 29***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 30***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 6. september 2006.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

P. LEHTOMÄKI

Formann

VEDLEGG I

KONTROLL AV SAMSVAR MED INNSAMLINGSMÅLENE FASTSATT I ARTIKKEL 10

År	Datainnsamling		Beregning	Rapporteringskrav
	Salg	Innsamling		
X(*)+1	Salg i år 1 (S1)			
X+2	Salg i år 2 (S2)	—	—	
X+3	Salg i år 3 (S3)	Innsamling i år 3 (C3)	Innsamlingsgrad (CR3) = $3 * C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X+4	Salg i år 4 (S4)	Innsamling i år 4 (C4)	Innsamlingsgrad (CR4) = $3 * C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Innsamlingsmål 25 %)	
X+5	Salg i år 5 (S5)	Innsamling i år 5 (C5)	Innsamlingsgrad (CR5) = $3 * C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Salg i år 6 (S6)	Innsamling i år 6 (C6)	Innsamlingsgrad (CR6) = $3 * C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Salg i år 7 (S7)	Innsamling i år 7 (C7)	Innsamlingsgrad (CR7) = $3 * C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Salg i år 8 (S8)	Innsamling i år 8 (C8)	Innsamlingsgrad (CR8) = $3 * C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Innsamlingsmål 45 %)	CR7
X+9	Salg i år 9 (S9)	Innsamling i år 9 (C9)	Innsamlingsgrad (CR9) = $3 * C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Salg i år 10 (S10)	Innsamling i år 10 (C10)	Innsamlingsgrad (CR10) = $3 * C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	osv.	osv.	osv.	CR10
osv.				

(*) År X er det året som inneholder datoen nevnt i artikkel 26.

*VEDLEGG II***SYMBOLER FOR BATTERIER, AKKUMULATORER OG BATTERIPAKKER FOR SEPARAT
INNSAMLING**

Det symbolet som angir «separat innsamling» for alle batterier og akkumulatorer, skal være en overkrysset beholder med hjul.

*VEDLEGG III***DETALJERTE BEHANDLINGS- OG GJENVINNINGSKRAV**

DEL A: BEHANDLING

1. Behandlingen skal minst omfatte fjerning av alle væsker og syrer.
2. Behandling og all lagring, herunder midlertidig lagring, i behandlingsanlegg skal foregå på steder med ugjennomtrengelige overflater og egnet værbestandig tildekning eller i egnede beholdere.

DEL B: GJENVINNING

3. Ved gjenvinningsprosesser skal minst følgende gjenvinningsgrader oppnås:
 - a) gjenvinning av 65 % av blybatteriernes og blyakkumulatorenes gjennomsnittsvekt, herunder gjenvinning av blyinnholdet til det teknisk høyest mulige nivå, uten for store kostnader,
 - b) gjenvinning av 75 % av nikkel-kadmium-batteriernes og nikkel-kadmium-akkumulatorenes gjennomsnittsvekt, herunder gjenvinning av kadmiuminnholdet til det teknisk høyest mulige nivå, uten for store kostnader,
 - c) gjenvinning av 50 % av gjennomsnittsvekten til andre brukte batterier og akkumulatorer.
-